

Endvidere vil der under Litre C. findes en Fortegnelse over de midlertidige, efter aarlige Ansøgninger bevilgede Understøttelser, ved Siden af hvilke Fonden tillige yder Kunstnerne Understøttelse ved at tilstaa dem rentefri Laan, som efterhaanden afdrages. Disse Laan have i Løbet af de 23 Aar, Fonden bestaar, udgjort 25,650 Kr., af hvilke de 17,560 Kr. ere tilbagebetalte, 1,500 Kr. eftergivne og 6,590 Kr. endnu udestaaende. Endnu tilføjes, at der til det i Regulativets § 1 Nr. 3 sidstnævnte Formaal „at fremme Kunsten“, hidtil har været anvendt dels 2,000 Kr. aarlig til at beskæftige Kunstnere med Udførelsen af forskjellige Arbejder, dels 1,200 Kr. til Understøttelser for unge talentfulde Kunstnere til Fortsættelse af deres Studier.

De faste Pensioner og Understøttelser, hvis Størrelse er imellem 100 og 400 Kr. aarlig, dels i Forhold til de Paagjældendes Trang og dels efter den mere eller mindre fremtrædende Stilling, Vedkommende har indtaget i Kunstnersamfundet, kræve efter det Oplyste saaledes allerede en aarlig Sum af 7,895 Kr., og dog ere de saa sparsomt tildelede, at der oftere har været Spørgsmaal om Nødvendigheden af at forhøje dem med 20—25 pCt. Hertil kommer, dels at saavel de faste som de midlertidige Understøttelser, hvilke sidste allerede udgjør 5,050 Kr., eller sammen med de faste ialt 12,945 Kr., efterhaanden maa stige i samme Grad som Udstillernes og deres Efterladtes Tal stige, dels at der hidtil ikke har været Leilighed til at tilstaa gamle ugifte Kunstnere, der have været Udstillere, nogen Understøttelse til dem selv, et Krav, som disse ved deres Bidrag til Udstillingen utvivlsomt have.

For at komme til Klarhed om, hvorvidt Fonden kunde fyldestgjøre de samme paahvilende Forpligtelser med Hensyn til Udredelsen af Pensioner m. m., lod Udstillingskomiteen i 1871 ved Dr. Lychsen foretage en omtrentlig Dpgjørelse af Fondens Status. Resultatet af denne blev, at Kapitalværdien af de samlede actuelle og eventuelle Pensioner vilde beløbe sig til omtrent 200,000 Kr., og at hertil endda maatte føjes et ikke ganske ringe Sikkerhedsstillaag. Dr. Lychsen bemærkede endvidere, at Fonden efter al Sandsynlighed maatte være betænkt paa en stedsse stigende Udgift, da det af de meddelte Lister fremgik, at Kunstnerne i Almindelighed ere betydelig ældre end deres Hustruer, en Omstændighed, der i Forbindelse med en forøget Tilgang let kunde bevirke en Tilvæxt af de faste Pensioner.

Drages fra Udstillingsfondens rentebærende Kapital	389,575 Kr. 48 Ø.
den udregnede Kapitalværdi af de samlede actuelle og eventuelle Pensioner efter det Ovenførte med.	200,000 — „ —
	<hr/>
bliver tilbage.	189,575 Kr. 48 Ø.
og med Fradrag af den Sum, som Fonden, efter det fremsatte Lovforslag, ved Siden af et Laan paa 100,000 Kr. af Statskassen tilbyder at udbetale	150,000 — „ —
	<hr/>
haves kun et Beløb af	39,575 Kr. 48 Ø.
til at løbe paa.	

Kjøbenhavn, den 27de Mai 1880.

Fischer.

A. Asmussen.

Til Folkethingets Finantsudvalg.